

[Handelsministeren.]

folketingssamling vedtagne lov nr. 294 af 23. maj 1973, der gennemførte de i sølovsudvalgets 4. delbetænkning foreslåede ændringer i sølovens regler om befordring af gods og passagerer.

Sølovsudvalget har i sin 5. betænkning afgivet i oktober 1973 (betænkning nr. 694/73) fremsat forslag om at indsætte et nyt 12. kapitel i søloven med det formål at indarbejde de på de diplomatiske søretskonferencer i Bruxelles i 1969 og 1971 vedtagne konventioner henholdsvis om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening (ansvarskonventionen) og om oprettelse af en international fond for erstatning af skader ved olieforurening (fonskonventionen).

Der har under de nordiske forhandlinger været enighed om at søge begge de nævnte konventioner ratificeret fra nordisk side i nær fremtid, og der er med henblik herpå i alle fire lande forberedt en lovgivning af ensartet indhold.

Ansvarskonventionen af 1969 betyder en væsentlig stramning af ansvaret for skader, der skyldes olieforurening, dels ved at pålægge ejeren af et skib, der transporterer olie som last i bulk, et objektivi ansvar, dels ved at påbyde en tvungen ansvarsforsikring. Endvidere indeholder konventionen regler om begrænsning af ansvaret, der i realiteten betyder en fordobling af ansvarsgrænserne i forhold til de gældende regler om begrænsning af rederansvaret i sølovens kapitel 10.

Konventionen af 1971 om oprettelse af en international erstatningsfond, der må betragtes som et supplement til ansvarskonventionen af 1969, har til formål dels at give eventuelle skadelidte ved olieskader en mere fyldestgørende erstatningsmæssig dækning, end ansvarskonventionen bl. a. på grund af begrænsningsreglerne giver mulighed for, dels at kompensere rederne for den forøgede byrde, som ansvarskonventionen pålægger dem. Ved fonskonventionen af 1971 pålægges det importører af olie, der i løbet af et år modtager mere end 150.000 tons olie, at yde bidrag til den internationale erstatningsfond.

Lovforslaget følger det af sølovsudvalget udarbejdede lovudkast, og jeg kan med hensyn til lovforslagets enkeltheder i det hele henvide til de til lovforslaget knyttede be-

mærkninger, herunder sølovsudvalgets udførlige motiver, og til de to konventionstekster, der er optrykt som bilag til lovforslaget.

På et enkelt punkt har der dog, som det vil fremgå af udvalgets bemærkninger, ikke kunnet opnås enighed i udvalget. Det drejer sig om lovforslagets § 282, stk. 2, hvori området for det objektive ansvar udvides, udover hvad ansvarskonventionen kræver, til også at omfatte tankskibe i ballast og tørlastskibe. Der har under de nordiske forhandlinger været enighed om at foreslå en sådan udvidelse gennemført. Erhvervsrepræsentanterne i sølovsudvalget har, som det fremgår af bemærkningerne til § 282, ment, at man ikke burde gå videre, end ansvarskonventionen kræver, men jeg har i betragtning af spørgsmålets forureningsmæssige betydning og under hensyn til de skadelidtes interesser ment at burde fastholde den fælles nordiske løsning af dette problem. Jeg kan også herom i det hele henvide til de i bemærkningerne til lovforslaget og i udvalgets bemærkninger til § 282 anførte betragtninger.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Jacob Sørensen):

Herved tillader jeg mig at fremsætte forslag til lov om ophævelse af sammenlægning af Ballerup-Måløv og Ledøje-Smørum kommuner.

Beslutningen om sammenlægning af de to kommuner er truffet i medfør af loven om revision af den kommunale inddeling i Københavns amtsrådskreds. Sammenlægningen har imidlertid vakt ualmindelig stærk modstand. Der har været afholdt en afstemning i Ledøje-Smørum kommune, hvor knap 78 pct. af de kommunale vælgere deltog. Knap 95 pct. stemte imod sammenlægning. Begge kommunalbestyrelser har afvist sammenlægningen, og Københavns amtsråd har i sin udtalelse i sagen frarådet den. På den baggrund blev der den 30. oktober 1973 fremsat forslag i folketinget til lov om ophævelse af sammenlægningen, men forslaget nåede ikke at komme til 1. behandling før valget. Herved er sagen imidlertid blevet hævet ud af den administrative regie, og regeringen har fundet det rimeligst

[Indenrigsministeren.]

af hensyn til borgerne i det berørte område at fastholde, at den endelige afgørelse nu må træffes af folketinget. Lovforslaget genfremsettes derfor i uændret skikkelse.

Før min udnævnelse til indenrigsminister var jeg medlem af kommunalreformkommissionen, og jeg deltog i det kommissionsflertal, som indstillede til den daværende indenrigsminister, at de to kommuner sammenlægges. Når jeg nu fremsætter lovforslag om det modsatte, vil jeg samtidig erindre om, at folketinget og kommunalreformkommissionen har hver sit grundlag for at behandle dette inddelingsproblem. Kommissionen er naturligvis bundet af den lov, som ligger til grund for inddelingsrevisionen i Københavns amtsrådsreds. Loven bestemmer, at revisionen skal gennemføres med sigte på, at kommunerne får en sådan befolkningsstørrelse og geografisk afgrænsning, at de danner et hensigtsmæssigt grundlag for en selvstændig varetagelse af de kommunale opgaver i området. Der er efter de bemærkninger, som ledsagede det oprindelige lovforslag, herved peget på en mindste kommunistørrelse noget over de 4.000-6.000 indbyggere, som blev minimumsnormen ved kommunalreformen i det øvrige land. Ledøje-Smørum kommune har pr. 1. april 1973 knap 5.300 indbyggere, og ganske vist er kommunen netop nu i stærk vækst, men den kan i fuldt udbygget stand næppe forventes at nå et højere indbyggertal end knap 10.000. Jeg er opmærksom på, at kommunalbestyrelsen i sine prognoser har vurderet udviklingen lidt mere optimistisk, men kommunalbestyrelsen forudsætter herved at kunne inddrage noget større områder til boligbyggeri end svarende til den overordnede egnspanlægning, og den forudsætning bør næppe opfyldes. Det andet argument for en sammenlægning er det eksisterende behov for en samlet planlægning af Smørumområdet og Måløv-området. Dette behov har ikke i praksis kunnet opfyldes, så længe de to områder ligger i hver sin kommune.

Disse hensyn måtte naturligt blive afgørende, da kommunalreformkommissionen skulle afgive indstilling til indenrigsministeren. Kommissionen kunne med det givne lovgrundlag næppe komme til en anden løsning end sammenlægningen, ligesom indenrigsministeren næppe kunne undlade at

tiltræde kommissionens indstilling. Også af den grund har jeg på forhånd opgivet at tilbagekalde indenrigsministeriets tiltrædelse af sammenlægningen og tilbagesende sagen til fornyet behandling i kommissionen i overensstemmelse med den i loven fastsatte procedure. Der ville næppe herved fremkomme en ændret indstilling.

De anførte argumenter binder naturligvis ikke på samme måde folketinget. Det må være tingets ret uhildet at bedømme på den ene side vægten af de nævnte hensyn, som taler for sammenlægningen, og på den anden side de mere ideelle hensyn og ønsket om at værne det nære samfund, der har fundet udtryk i protesten fra borgerne og de lokale myndigheder.

Det må understreges, at folketinget bør fremskynde behandlingen af lovforslaget. Der skal afholdes valg til kommunalbestyrelserne den 5. marts, og afgørelsen må træffes i god tid inden denne dato, således at de politiske organisationer i området får praktisk mulighed for at gennemføre kandidatopstillinger m. v. Jeg anmoder derfor om en meget hurtig stillingtagen til lovforslaget.

Den første sag på dagsordenen var:

Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.

Ordføreren for udvalget til valgs prøvelse (Poul Dam) (SF):

Som folketingets formand meddelte i tingets møde i går, har indenrigsministeriet med skrivelse af 4. d.m. fremsendt materiale vedrørende det valg til folketinget, der er foregået på Færøerne den 13. december 1973.

Indenrigsministeriets skrivelse med det nævnte materiale har været tilstillet udvalget til valgs prøvelse, der har behandlet det på et møde, der er afholdt i dag.

I indenrigsministeriets skrivelse er det anført, at der ikke er modtaget nogen klage over dette folketingsvalg, og udvalget til valgs prøvelse har heller ikke for sit vedkommende fundet anledning til særlige bemærkninger. Tværtimod, materialet er uklanderligt, hvilket udvalget til valgs prøvelse ikke er forvænt med.

Det fremgår af det modtagne materiale,

[Poul Dam.]

at der blev afgivet ialt 13.237 stemmer, deraf 10 blanke og 28 andre ugyldige stemmer.

Det parti, der opnåede det største antal stemmer, nemlig 3.772, var det færøske socialdemokrati, og af dette partis kandidater fik sognepræst Johan Nielsen det største antal personlige stemmer, nemlig 2.601.

Det parti, der fik det næststørste antal stemmer, var det republikanske parti, Færøerne, der opnåede 3.312 stemmer, og af dette partis kandidater fik redaktør Erlendur Patursson det største antal personlige stemmer, nemlig 1.779.

Ifølge valgloven regnes valget som bekendt fra den almindelige valgdag, og udvalget indstiller herefter enstemmigt, at sognepræst Johan Nielsen og redaktør Erlendur Patursson godkendes som ordinære medlemmer af folketinget fra og med den 4. december d.å.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af sognepræst Johan Nielsen som ordinært medlem af folketinget fra og med den 4. december 1973

vedtoges enstemmigt med 143 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af redaktør Erlendur Patursson som ordinært medlem af folketinget fra og med den 4. december 1973

vedtoges enstemmigt med 145 stemmer.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Den næste sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til lov om prisstop.

(Lovforslaget (nr. 19) findes i tillæg A. sp. 65).

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om prisstop (af Ømann m. fl.).

(Lovforslaget (nr. 2) findes i tillæg A. sp. 1, fremsættelsen i tidenden sp. 77).

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Under forhandlingen vil kunne omtales statsministerens udtalelse den 8. januar d.å.

Jeg gør opmærksom på, at taletiden er fastsat til 20 minutter for såvel ordførere som andre medlemmer.

Økonomi- og handelsministeren (Nyboe Andersen):

Jeg skal fremsætte nogle bemærkninger om det forslag til lov om prisstop, som den 18. december i fjor blev fremsat af socialistisk folkeparti.

Det er jo på væsentlige punkter sammenfaldende, ja, ligefrem identisk med det forslag, som regeringen fremsatte i går. Men en af de væsentlige forskelle er, at socialistisk folkepartis forslag henlægger ansvaret for administrationen af loven til handelsministeren med bistand af monopoltilsynets direktorat. Regeringens forslag derimod følger den hidtidige praksis ved at fastsætte, at monopoltilsynet, det vil sige monopoltilsynets direktorat og monopolrådet, skal kontrollere overholdelsen af loven og administrere denne under sædvanlig rekurs til monopolankenævnet og videre til domstolene.

Her bygger regeringens forslag på en langvarig administrativ praksis, der har været gældende, siden monopolloven blev vedtaget i 1955. Rådets medlemmer har et alsidigt kendskab til erhvervs- og forbrugsforhold, og et flertal af dem skal være uafhængige af erhvervsvirksomheder og erhvervsorganisationer; hermed har man sikkerhed for, at rådet har både den indsigt og den uafhængighed, der sikrer, at beslutningerne tages på et saglig forsvarligt grundlag. Arbejdet i monopolrådet i mange vanskelige situationer har ikke givet anledning til berettigede indsigelser, og jeg finder ingen anledning til at ændre den langvarige praksis på dette område.

Jeg skal dernæst nævne, at SF's forslag tager sit udgangspunkt i de priser, der var gældende den 18. december 1973. Der er nu altså gået lidt kludder i datoerne i forslaget,